

De Kinderkrant over:

Een speciaal kind

Dyron, Jonathan,
Johannes, Elbjon,
Fabian, Aureliu, Mirela
en nog veel meer
kinderen

Misschien heb je een
beperking of ken
je iemand met een
beperking. Dit zijn
kinderen die andere zorg
nodig hebben. Ontmoet
in deze Kinderkrant een
paar speciale kinderen





ECUADOR

Dyron en Jonathan

Geschreven door **Steven en Karine Baan**

Op de foto zie je Dyron Flores Erreyes (23 jaar) en onze zoon Jonathan. Ze hebben allebei een verstandelijke beperking. Dyron ging eerst naar een gewone school. Ze vonden hem daar heel druk. Vanaf dat moment ging zijn moeder elke dag mee naar school. Zij maakte ook zijn schoolwerk. Dyrons moeder ging ook mee toen hij op de hogere school zat. Kun jij je dat voorstellen, je moeder naast je in de klas? Dyron helpt nu zijn vader en moeder in hun restaurantje. Hij serveert het eten en drinken. Hij gaat elke week paardrijden. Daar wordt hij rustig van.

Jonathan gaat ook naar een gewone school. Hij heeft een 'schaduwjuf'. Dat is eigenlijk hetzelfde als wat de moeder van Dyron deed. Vroeger werden kinderen weleens opgesloten omdat de moeders niet wisten hoe

ze met hen om moesten gaan. In Ecuador zijn geen speciale scholen voor kinderen met een beperking. Er is op de school van Jonathan wel een speciale afdeling. De schaduwjuf van Jonathan gaat soms even met hem naar buiten. Dan kan hij daarna weer wat beter opletten in de klas. Jonathan volgt niet alle lessen, hij heeft een speciaal programma. Weet je trouwens hoe kinderen met een beperking genoemd worden in Ecuador? 'Niño especial' (een speciaal kind). Weet je wat mooi is? Op zondag zegt Dyron soms zomaar even iets onder de preek of hij zingt hard mee. Jonathan stapt spontaan op mensen af en weet met zijn glimlach een lach op ieders gezicht te toveren. Jonathan kan al veel liederen spelen op de gitaar en zingt dan mee. Demos Gracias al Señor, we danken de Heere! Doe jij dat ook?

GUINEE

Johannes

Geschreven door **familie Hakvoort**

Hallo,
Ik ben Johannes. Ik woon bij mijn oom. Ver bij mijn ouders vandaan. Ik heb extra zorg nodig. Maar opvang en onderwijs voor mensen zoals ik bestaat niet in Guinee. Ik ben 16 jaar en kan overdag niet meer thuisblijven. Mijn oom had geprobeerd om een baantje voor me te regelen. Toen de baas merkte dat ik extra zorg nodig had, heeft hij me naar huis gestuurd. Hij zou bellen als hij me weer nodig had.
Nu ga ik 's ochtends weg en zwerf door de stad. Vaak

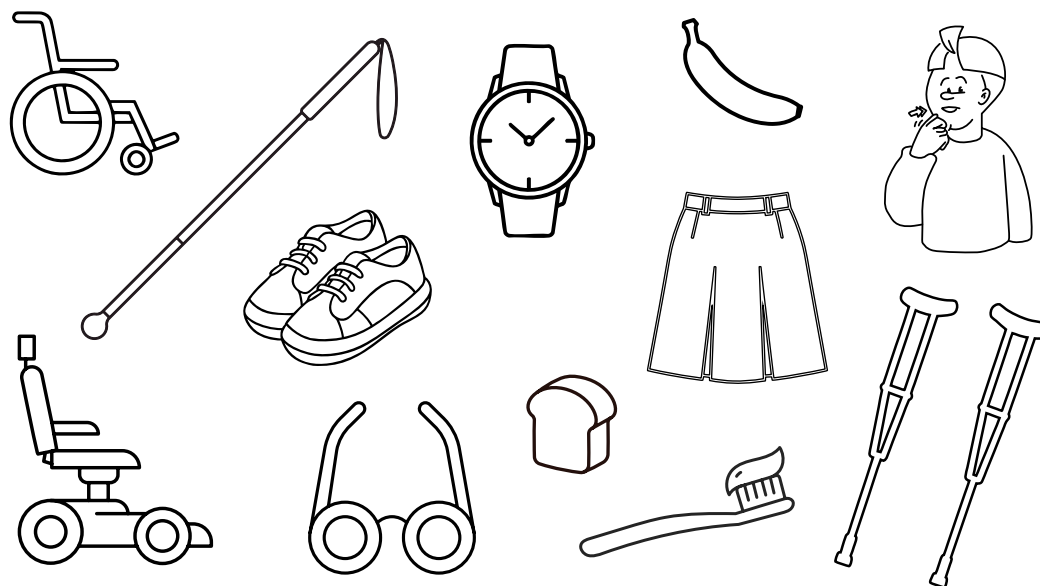


ben ik bij de taxiplaats. Daar kent iedereen me. Mensen maken grapjes en soms help ik. 's Avonds ga ik weer terug naar huis. Dat gaat ook wel eens mis. Laatst was ik in een droge put gevallen en kon ik er niet meer uitkomen. Toen hebben veel mensen uit de kerk voor me gebeden en naar me gezocht. Pas enkele dagen later werd ik gevonden.
De Heere heeft mij gered!

Groet, Johannes

Kleuren

Kleur de plaatjes van hulpmiddelen die speciale kinderen nodig hebben.



Geen school

Geschreven door **Gerda Wassink**

Aureliu,
Mirela en
Fabian



Zijn er in Albanië ook kinderen met een beperking?

‘Jazeker, ik denk aan Elbjon, Fabian, Aureliu en Mirela. Elbjon en Fabian hebben een lichamelijke en verstandelijke handicap. Aureliu heeft autisme en vindt leren heel moeilijk. Mirela zat eerst op een gewone school, maar het lukte haar niet om te lezen en rekenen. De juf sloeg haar soms en daarom is ze vanaf haar 9e jaar niet meer naar school gegaan.’

Krijgen deze kinderen goede zorg en hulp?

‘In Albanië zijn mensen soms bijgelovig. Ze denken dat een

handicap komt door een boze macht. Er zijn gelukkig wel mensen die er anders over denken.

De ouders hebben vaak zorgen, het is bijvoorbeeld heel duur om luiers te kopen. En kinderen kunnen niet naar een gewone school omdat ze bijvoorbeeld niet zindelijk zijn of heel druk zijn. Een dagopvang is er ook niet.’

Zijn deze kinderen dan bijna altijd thuis?

‘Vaak wel. Gelukkig kunnen sommige kinderen naar de activiteiten komen die door zendingswerkers worden verzorgd. Een soort dagbesteding. Dat is heel fijn voor hen.’

UIT DE BIJBEL

De opwekking in Naïn

De Heere Jezus reist naar de stad Naïn. Lukas 7 vertelt dat Hij niet alleen reist. Met Hem gaan velen van Zijn discipelen en een grote schare mee. Maar als ze bij de poort van de stad aankomen, gaan zij aan de kant van de weg staan. Waarom?

Op een draagbaar, waarschijnlijk een plank, wordt het lichaam van een overledene de stad uitgedragen. De enige zoon van een weduwe is overleden. De Heere Jezus ziet het verdriet van deze moeder en Hij wordt innerlijk met ontferming bewogen. Hij zegt tegen haar: 'Ween niet.' Dan gebeurt er iets opmerkelijks. Jezus loopt naar de draagbaar en raakt die aan.

Zou de Heere de wet dan niet kennen? Numeri 19 vers 11 zegt dat iemand die een dode aanraakt, zeven dagen onrein is. Natuurlijk kent de Heere deze wet. Maar Hij maakt er zich geen zorgen over. Hij wordt door het aanraken van de dode niet onrein. Juist het tegenovergestelde, de dode komt tot leven! Hij gaat overeind zitten en begint te spreken.

In de opwekking van de jongeman uit Naïn zien we dat de dood niet het laatste woord heeft. Paulus zegt in Efeze 2 dat wij dood zijn in onze zonden en misdaden. We noemen dat 'geestelijk dood'. Daarna legt Paulus

Vragen voor jou

- 1 Wat bedoelt Paulus als hij zegt dat wij dood zijn in zonden en misdaden?
- 2 Waarom is het sterven van de Heere Jezus belangrijk als het over onze dood gaat?

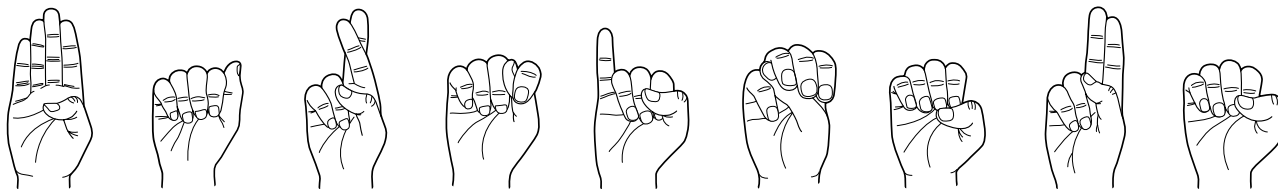
uit dat wij door de liefde van God kunnen worden opgewekt. Het Leven ('Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven', zegt de Heere Jezus over Zichzelf) overwint de geestelijke dood!

Maar toch moet ieder mens sterven. Ook iemand die zijn of haar zonden oprecht beleden heeft voor de Heere. Ook iemand die door God is aangenomen als Zijn kind. Maar dan is de dood overwonnen tot het eeuwige leven. Dan wordt het sterven inslapen, zegt de apostel Paulus. Dan mag Gods kind eeuwig bij de Heere zijn. Verlang jij daarnaar?



Handalfabet

Welke naam uit de Bijbel zie je hier?



--	--	--	--	--	--	--	--	--

